

Brüsszel, 2018. március 7.
(OR. en)

6911/18

CO EUR-PREP 16
POLGEN 25
ECOFIN 215
UEM 76
SOC 126
EMPL 93
COMPET 139
ENV 162
EDUC 92
RECH 100
ENER 96
JAI 204

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	2018. évi európai szemeszter: A Tanács ajánlása az euroövezet gazdaságpolitikájáról – Az ajánlás továbbítása az Európai Tanácsnak

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlás szövegét.

Felkérjük a 2018. március 20-án ülésező Általános Ügyek Tanácsát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban továbbítsa az ajánlást az Európai Tanácsnak. Az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Tanács a mellékletben foglalt szöveget azt követően fogja hivatalosan elfogadni, hogy az Európai Tanács kialakította következtetéseit.

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak a 121. cikke (2) bekezdésével, együtt értelmezett 136. cikkére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre² és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

² HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

mivel:

- (1) Az euroövezeti gazdasági növekedés folytatódik, és egyre szélesebb alapokon nyugszik annak köszönhetően, hogy az övezet országain átívelően érvényesül. A fellendülés egyre inkább a belső keresletre támaszkodik: a növekedés és a beruházásélénkülés fő hajtóereje a lakossági fogyasztás. A foglalkoztatás 2016-ban és 2017 első felében tovább nőtt. A munkanélküliségi ráta jelentősen visszaesett, ám még így is meghaladja a 2008-as szintet. Az euroövezeti fellendülést ugyanakkor mérsékelt maginfláció és bérnövekedés, nagy folyófizetésimérleg-többlet és kitartóan alacsony, de javuló beruházási ráta jellemzi. A jelek arra utalnak, hogy a visszafogott bérnövekedés háttérében az egyes gazdaságokra változatlanul jellemző munkaerőpiaci pangás, az alacsony inflációs várakozások bértárgyalásokra gyakorolt hatása és a termelékenység csekély növekedése áll. A háztartások reáljövedelme emelkedett ugyan, de több országban továbbra sem éri el a 2008-as szintet. Az egy főre jutó GDP-t és a munkanélküliségi rátát illetően még mindig divergencia tapasztalható az euroövezeti országok között. A tartós és az ifjúsági munkanélküliség aránya változatlanul magas, míg a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség komoly aggodalomra ad okot több tagállamban.
- (2) Az euroövezetre vonatkozó gazdasági mutatók alapján összességében indokoltnak tűnik a kereslet, a beruházás és a bérnövekedés további ösztönzése – anélkül, hogy ez előidézné az inflációs nyomás kialakulásának kockázatát –, és ezzel egyidejűleg a belső és külső egyensúly helyreállításának, valamint a gazdasági és társadalmi konvergenciának az előmozdítása és a potenciális növekedés javítása. Szorosan nyomon kell követni ugyanakkor az újonnan kialakuló egyensúlyhiányokra utaló jeleket – például egyes tagállamok lakáspiacán³.

³ Lásd a riasztási mechanizmus keretében készült 2018. évi jelentést.

- (3) Az euroövezetben továbbra is jelentős egyensúlyhiány áll fenn. Jóllehet a nettó adós országok számottevő előrelépést tettek külső egyensúlyhiányuk orvoslása terén, egyes hitelező országokban még mindig nagy a folyó fizetési mérleg többlete, ami összességében véve az aggregált kereslet hiányát mutatja. Mindennek hatására 2016-ban az euroövezeti többlet elérte a GDP 3,3 %-át, amely arány 2019-re várhatóan a GDP 2,9 %-ára fog mérséklődni. A legtöbb eladósodott tagállam nettó nemzetközi befektetési pozíciójának javulása lassú, és változatlanul jelentős erőfeszítésekre van szükség az egyensúly helyreállítása érdekében. Azoknak az országoknak a nettó nemzetközi befektetési pozíciója, amelyek folyó fizetési mérlege hosszú időn át hiányt mutatott, továbbra is erősen negatív, és ehhez rendszerint a magán- és az állami szférában felhalmozódott jelentős adósságállomány is társul, ami sebezhető pontot jelent. Ezzel egyidejűleg a nagy folyófizetésimérleg-többslettel rendelkező országok részéről is erőfeszítésekre van szükség a belső kereslet és a potenciális növekedés ösztönzése, és ezáltal az euroövezet egyensúlyának helyreállítása érdekében.
- (4) Ha növekednek a bérek és új álláshelyek jönnek létre, az az aggregált kereslet előmozdítása révén hozzájárul az euroövezeti gazdasági fellendüléshez, csökkenti az egyenlőtlenségeket, és elősegíti a magas életszínvonal biztosítását a térségben. Hatékony bérmegállapítási mechanizmusokkal kell biztosítani, hogy a bérek az ország- és szektorspecifikus feltételeknek, valamint a termelékenység változásainak megfelelően differenciálva legyenek. A termelékenységet fokozó strukturális reformok végrehajtása, a közkiadások minőségének és összetételének javítása a beruházások valamennyi országban való ösztönzése érdekében, a szociális partnerek szerepének tiszteletben tartásával megvalósuló bérnövekedés és a dinamikusabb kereslet előmozdítása a nettó hitelező országokban, valamint a nettó adós országokban a fajlagos munkaköltség emelkedését kordában tartó és ezen országok versenyképességét javítani hivatott intézkedések végrehajtása segítene felgyorsítani az euroövezet egyensúlyának helyreállítását.
- (5) Ahhoz, hogy biztosítani lehessen az erőteljes és fenntartható gazdasági növekedést, rendkívül fontos az euroövezeti makrogazdasági politikák – ezen belül a monetáris, fiskális és strukturális politikák – összességének következetessége és egyensúlya. Az elmúlt években a monetáris politika a hagyományostól eltérő, új eszközökkel igyekezett teljesíteni az EKB középtávú inflációs célját, ezáltal támogatva a növekedést és a munkahelyteremtést is. A monetáris politikai irányvonal és a gazdasági folyamatok alakulása a fiskális és a strukturális politika középpontba állítását teszi szükségessé. Ahhoz, hogy támogatni tudjuk gazdaságaink növekedési potenciálját, megfelelő fiskális politikákra, valamint a strukturális reformok középpontban tartására van szükség.

- (6) A nemzeti költségvetési politikák közös szabályokon alapuló, szoros összehangolása a megfelelő aggregált euroövezeti költségvetési irányvonal biztosításának és a monetáris unió zökkenőmentes működésének nélkülözhetetlen előfeltétele. A közös költségvetési szabályok nemzeti szinten az államadósság fenntarthatóságát hivatottak biztosítani, miközben gondoskodnak a makrogazdasági stabilizációhoz szükséges mozgástér megőrzéséről. A tagállami költségvetési irányvonalaknak és az átfogó euroövezeti költségvetési irányvonalnak egyensúlyt kell teremtenie egyrészt a nemzeti államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítására, másrészt a nemzeti, illetve euroövezeti szintű rövid távú makrogazdasági stabilitásra vonatkozó célkitűzés között. Az euroövezet jelenlegi, széles értelemben vett gazdasági növekedésének tükrében, azt is figyelembe véve, hogy helyenként még láthatók a válság nyomai, indokoltnak tűnik 2018-ban is fenntartani az euroövezet egészére vonatkozóan, azaz összesített szinten a nagyjából semleges költségvetési irányvonalat. Gondoskodni kell az euroövezeti tagállamok körében a költségvetési kiigazítások megfelelő differenciálásáról, figyelembe véve a költségvetési mozgásteret és a többi országra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat. A gazdasági feltételek javulásával ugyanakkor felmerül a költségvetési tartalékok megújításának szükségessége, ezzel egyidejűleg azonban folytatni kell gazdaságaink növekedési potenciáljának az erősítését.
- (7) Ha a nemzeti költségvetések jelentős mértékben javulnának összetétel és gazdálkodás tekintetében, mind bevételi, mind kiadási oldalon – többek között az erőforrások tárgyeszköz- és immateriális beruházásokra való összpontosítása révén – az növelné a költségvetések növekedésre gyakorolt hatását, hosszabb távon pedig javítaná a termelékenységet. A nemzeti költségvetési keretek működésének javításával és jól kezelt kiadási felülvizsgálatokkal elősegíthető, hogy az országok hiteles és növekedésösztönző költségvetési politikát folytassanak.
- (8) Az adózási struktúra megfelelő kialakítása mind a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása, mind az egyenlőtlenségek mérsékléséhez való hozzájárulás szempontjából kulcsfontosságú. Az adórendszerek egyszerűsítése és modernizálása, valamint az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés kezelése elengedhetetlen ahhoz, hogy az adórendszerek hatékonyabbá és méltányosabbá váljanak. Ez erőforrásokat szabadíthat fel a közberuházások, továbbá egyebek között az oktatás és az egészségügy javára, továbbá hozzájárul a beruházások összességének élénkítéséhez, a foglalkoztatás minőségének javításához és a gazdasági és társadalmi konvergenciához. Az agresszív adótervezéssel szembeni fellépés kifejezetten nélkülözhetetlen az államháztartási bevételek biztosításához, a vállalkozások közötti verseny torzulásának megakadályozásához, a társadalmi kohézió megőrzéséhez és a súlyosbodó egyenlőtlenségek leküzdéséhez. A közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) hozzájárulna az adókikerülés elleni küzdelemhez, és egyúttal fejlesztené az egységes piacot a vállalkozások javára.

- (9) A munkaerő- és termékpiacok szerkezeti és intézményi sajátosságai, valamint a közigazgatások megfelelő működése meghatározó tényezőnek számítanak egyrészt a gazdaság ellenálló képessége, másrészt az euroövezeti tagállamok konjunkturális, reál- és társadalmi konvergenciája szempontjából. Ellenálló gazdasági struktúrákkal megakadályozható, hogy a sokkok jelentős és tartós hatást gyakoroljanak a bevételre és a foglalkoztatásra az egyes tagállamokon belül és az euroövezet egészében. Következésképpen az ilyen struktúrák csökkentik a gazdasági fluktuációt, és a fenntartható és inkluzív növekedésnek kedvező gazdasági környezetet teremtenek. A strukturális reformok – különösen az országspecifikus ajánlásokban előírt intézkedések – összehangoltabb végrehajtása nyomán kedvező továbbgyűrűző hatások jelentkezhetnek a tagállamokban, és a reformok pozitív hatásai is erősödhetnek.
- (10) A munkaerőpiacok és szociális védelmi rendszerek megfelelő működése fontos alapul szolgál az inkluzív gazdasági növekedéshez, az egyenlőtlenségek mérsékléséhez és a nemzeti gazdaságok, valamint az egész euroövezet ellenálló képességének kiépítéséhez. Ezen a téren a felfelé mutató konvergencia megvalósítására törekedve *a szociális jogok európai pillére* – amelyet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2017. november 17-én hirdetett ki – 20 alapelvet határoz meg, amelyek három tág fejezetbe sorolhatók: i. esélyegyenlőség és munkavállalási jog; ii. tisztességes munkafeltételek; valamint iii. szociális védelem és társadalmi befogadás.
- (11) A munkaerőpiac alkalmazkodóképességének javítását célzó reformok terén tett előrelépések dacára még mindig lényeges különbségek figyelhetők meg az euroövezeten belül, amelyek továbbra is hátráltatják a térség megfelelő működését. Jól kialakított és a szociális védelmi rendszerhez maradéktalanul illeszkedő munkaerőpiaci intézkedések elősegíthetik a munkaerőpiaci átmenetet és a reintegrációt, csökkenthetik a munkaerőpiac szegmentációját, az automatikus stabilizáció hatékony eszközévé válhatnak és előmozdíthatják az esélyegyenlőséget, valamint a gazdasági és társadalmi [...] konvergenciát. Emellett megfelelően kialakított munkaidő-megoldásokkal elősegíthető a sokkok enyhítése. Személyre szabott munkakeresési támogatás, képzés és átképzés biztosításával a munkaképes munkanélküliek eredményesen és időben aktivizálhatók, ezzel egyidejűleg pedig gondoskodni kell a nem munkaképes személyek védelméről. A megjelenő új foglalkoztatási formák és új szerződéstípusok kihívásokkal járnak a munkahelybiztonság és a szociális védelem tekintetében. Ilyen körülmények között a foglalkozásvédelmi jogszabályoknak méltányos és tisztességes munkakörülményeket kell biztosítaniuk valamennyi munkavállaló számára.

- (12) A befogadó munkaerőpiacok előmozdításához, a megfelelő jövedelemtámogatás biztosításához és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés révén a megfelelő szociális támogatás garantálásához mindenképpen jól működő szociális védelmi rendszerekre van szükség. A nyugdíjreformok, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló intézkedések ugyancsak meghatározó jelentőséggel bírnak a munkaerőpiaci részvétel ösztönzése szempontjából. A munkavállalók foglalkoztatási, ágazati és földrajzi mobilitására és a szociális védelmi rendszerekre vonatkozó szükségtelen korlátozásokat meg kell szüntetni.
- (13) A színvonalas oktatásban és képzésben való részvétel lehetőségének megteremtése az esélyegyenlőség biztosításának és a strukturális munkaerőhiány kiküszöbölésének nélkülözhetetlen eleme. Megfelelő humántőke-beruházásokat kell eszközölni olyan oktatási és képzési rendszereken keresztül, amelyek elősegítik az egész életen át tartó tanulást, és biztosítják, hogy a készség szintek megfeleljenek a jelenlegi és jövőbeli munkaerőpiaci igényeknek, mivel az ilyen beruházások hosszú távon döntő szerepet játszanak a gazdaság alkalmazkodóképességének javításában és a reálkonvergencia ösztönzésében. A készségekbe való beruházás szintén lendületet adhat az innovációnak, fokozhatja a termelékenységet és a versenyképességet, egyúttal a társadalmi befogadást és mobilitást is elősegítheti.
- (14) A versenyt élénkítő termékpiacon reformok, valamint az üzleti környezetet és az intézmények minőségét javító – köztük a szerződések érvényesítését megkönnyítő, hatékony igazságügyi rendszerre irányuló – reformok a tagállamokban és az euroövezet egészében egyaránt erősítik a gazdaság ellenálló képességét. Az egységes piacon belüli további integráció bizonyítottan a növekedés és a tagállamok közötti konvergencia fő motorja. Az egységes piac továbbra is számottevő kiaknázatlan lehetőségeket tartogat, és kiteljesítéséhez még jelentős előrelépésekre van szükség. A hatályos jogszabályok időben történő végrehajtása és jobb betartatása szintén kulcsfontosságú az egységes piac előnyeinek kiaknázásához. A jelenlegi kihívás a szolgáltatások egységes piacának megvalósítása (beleértve a pénzügyi, a digitális, az energia- és a közlekedési ágazatot). Mindazonáltal a termékpiacon is figyelmet kell fordítani a piaci szegmentáció esetleges kialakulásának elkerülése érdekében. A digitális egységes piacnak hozzá kell járulnia a jogi környezet kiteljesítéséhez, hogy felgyorsuljon a gazdasági tevékenységek digitalizációja, ami a termékpiacon jobb teljesítményének és a globális versenyképesség fokozásának nélkülözhetetlen előfeltétele. Ezért továbbra is közös célunk, hogy 2018-ra kialakítsuk és végrehajtsuk a különféle egységes piaci stratégiákat.

- (15) Az euroövezeti bankszektor a válság óta összességében véve szilárdabb alapokon nyugszik, és a banki hitelezés újra bővülésnek indult, ugyanakkor vannak még sebezhető pontok, amelyek kezelésre szorulnak. A bankok az alacsony nyereségesség problémájával küzdenek. A banki üzleti modellek kiigazításának igénye, az alacsony kamatlábbal jellemezhető környezet és az egyéb finanszírozási formák terjedéséből adódó, egyre kiélezettebb verseny változatlanul nyomást gyakorol a bankok nyereségességére. A hosszú távú fenntarthatóságukhoz tehát további erőfeszítésekre van szükség. A nemteljesítő hitelek aránya csaknem az összes, nagyobb mértékben érintett euroövezeti tagállamban stabilizálódott vagy csökkenő tendenciát mutat, ám a javulás még mindig lassú és az egyes bankokat összehasonlítva egyenetlennek mondható. A nemteljesítő hitelek magas aránya visszaveti a bankok hitelnyújtási képességét, a monetáris transzmissziós mechanizmust és a gazdaság alkalmazkodóképességét, ráadásul az egész bankrendszerre nézve a sebezhetőség forrásának számít. Ezért mind uniós, mind tagállami szinten foglalkozni kell a problémával, amint azt a Tanács a 2017. júliusban elfogadott cselekvési tervben megállapította. A bankunióról szóló, 2017. október 11-i közleményében bejelentetteknek megfelelően a Bizottság jelenleg egy olyan átfogó intézkedéscsomag előterjesztésén dolgozik, amely egyrészt a nemteljesítő hitelek jelenlegi állományának, másrészt pedig újabb felhalmozódásuk kockázatának a csökkentésére irányul.
- (16) A GMU intézményi struktúrájának megerősítése szempontjából prioritásnak számít a bankunió kiteljesítése, valamint a tőkepiaci unió kiépítésének előmozdítása. A bankunió létrehozása terén lényeges előrelépések történtek, ám a folyamat még nem zárult le. A 2016. június 16-i tanácsi következtetésekben meghatározott 2016. júniusi ütemtervvel összhangban folytatni kell a munkát a bankunió kockázatsökkentés és -megosztás tekintetében való kiteljesítése érdekében, ideértve egy közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, valamint az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának működőképessé tételét legkésőbb az alapra vonatkozóan a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott átmeneti időszak végére. A Bizottság a bankunió kiteljesítéséről szóló közelmúltbeli közleményében igyekszik felvázolni, hogy miként alakítható ki megállapodás a bankunió kiteljesítéséről. A bankoknak változatlanul erőfeszítéseket kell tenniük a további kockázatsökkentés és a kockázatkezelés javítása érdekében. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú, hogy mielőbb megállapodás szülessen a Bizottság által 2016 novemberében javasolt szabályozási csomagról, valamint hogy további előrelépések történjenek a nemteljesítő hitelek csökkentése terén és további előrelépésre kerüljön sor a kockázatmegosztás tekintetében a 2016. júniusi Ecofin-ütemtervvel összhangban.

- (17) Az Európa jövőjéről szóló bizottsági fehér könyv több lehetséges forgatókönyvet is felvázolt az Unió jövőjére nézve. A Bizottság mindehhez egy vitaanyag-sorozat kidolgozásával is hozzájárult, amelynek részeként a GMU elmélyítéséről szóló vitaanyagban – az öt elnök jelentésére alapozva – ismertette a GMU kiteljesítésére vonatkozó átfogó elképzelését, és sorba rendezte a GMU szerkezetének kiépítéséhez szükséges tennivalókat. A Bizottság 2017 őszén további javaslatokat terjesztett elő.
- (18) A Foglalkoztatási Bizottsággal és a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal konzultációra került sor ezen ajánlás foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól.

A Tanács AJÁNLJA, hogy az euroövezeti tagállamok a 2018–2019-es időszakban – egyénileg és kollektíven – tegyenek intézkedéseket az eurócsoporthoz belül a következők érdekében:

1. Folytassanak olyan szakpolitikákat, amelyek támogatják a fenntartható és inkluzív növekedést, javítják az ellenálló képességet, valamint előmozdítják az egyensúly helyreállítását és a konvergenciát. Tegyenek jelentős előrelépést az egységes piac kiteljesítése felé, különös tekintettel a szolgáltatásokra, beleértve a pénzügyi, a digitális, az energia- és a közlekedési ágazatot, és hajtsák végre tagállami szinten a szükséges termékpiacon reformokat. A kedvező konjunktúrális körülményekre tekintettel valamennyi tagállamnak előnyben kell részesítenie azokat a reformokat, amelyek fokozzák a termelékenységét és a növekedési potenciált, javítják az intézményi és az üzleti környezetet, megszüntetik a beruházási akadályokat, elősegítik az innovációt, ösztönzik a minőségi munkahelyek létrehozását és csökkentik az egyenlőtlenséget. Azoknak a tagállamoknak, amelyek folyó fizetési mérlege hiányt mutat, illetve amelyek külső adósságállománya magas, emellett törekedniük kell a fajlagos munkaköltségek növekedésének megfékezésére és a versenyképességük fokozására. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamoknak emellett meg kell teremteniük a bérnövekedés ösztönzésének feltételeit – tiszteletben tartva a szociális partnerek szerepét –, és olyan intézkedéseket kell prioritásként végrehajtaniuk, amelyek élénkítik a beruházásokat, fokozzák a belső keresletet és a növekedési potenciált, és ezáltal elősegítik az egyensúly helyreállítását is.
2. Érvényesítsék az euroövezetre vonatkozóan előirányzott, nagyjából semleges általános költségvetési irányvonalat, hozzájárulva ezzel a kiegyensúlyozott szakpolitikai kombinációhoz. Teremtsenek megfelelő egyensúlyt egyrészt az államháztartás fenntarthatóságának biztosítása – különösen magas adósságráták esetén –, másrészt a gazdaság támogatása között, teljeskörűen tiszteletben tartva a Stabilitási és Növekedési Paktumot és figyelembe véve a költségvetési mozgásteret és a többi tagállamra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat. Használják ki a javuló gazdasági feltételeket a költségvetési tartalékok megújítására, és ezzel egyidejűleg folytassák a gazdaság növekedési potenciáljának az erősítését. Biztosítsák a nemzeti költségvetési keretrendszerek hatékony működését. A tagállamoknak olyan szakpolitikákat kell folytatniuk – többek között kiadási felülvizsgálatok alkalmazásával, valamint a növekedést ösztönző és adózási szempontból méltányos struktúrák bevezetésével –, amelyek élénkítik a beruházást és javítják az államháztartás minőségét és összetételét. A tagállamoknak intézkedéseket kell elfogadniuk és végrehajtaniuk az az idegen finanszírozás adóelőnyének csökkentésére és az agresszív adótervezés kiküszöbölésére, hogy ezáltal biztosítsák az egyenlő versenyfeltételeket, a méltányos adóztatást, az államháztartás védelmét és a stabilitás megőrzését az euroövezetben. Ez magában foglalja a közös konszolidált társaságiadó-alapra (KKTA) irányuló munka folytatását is.

3. Hajtsanak végre olyan reformokat, amelyek elősegítik a minőségi munkahelyek teremtését, az esélyegyenlőséget, a munkaerőpiacra való belépést és a tisztességes munkakörülményeket, továbbá támogatják a szociális védelmet és a társadalmi befogadást. A reformoknak a következőkre kell irányulniuk: i. megbízható, mind a munkavállalók, mind a munkaadók számára rugalmasságot és biztonságot nyújtó munkaszerződések, amelyek az átmeneti időszakokban biztosított megfelelő támogatással párosulnak és megakadályozzák a munkaerőpiac szegmentációját; ii. színvonalas, hatékony és inkluzív, egész életen át tartó oktatási és képzési rendszerek, amelyek célja a készségek munkaerőpiaci igényekhez igazítása; iii. a munkaerőpiaci részvételt elősegítő, hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések; iv. fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek a teljes életciklus során hozzájárulnak a társadalmi befogadáshoz és a munkaerőpiaci integrációhoz, továbbá igazodnak a foglalkoztatás és a munkaviszonyok új típusaihoz; v. a munkavállalók zökkenőmentes foglalkoztatási, ágazati és földrajzi mobilitása; vi. hatékony szociális párbeszéd és a tagállami sajátosságoknak megfelelő szinten folytatott bértárgyalások; vii. a munka adóterhének enyhítése, különös tekintettel a kis jövedelmű munkavállalókra és a második keresőkre.
4. A Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2016. júniusi ütemtervével összhangban folytassák a bankunió kiteljesítésére irányuló munkát a kockázatsökkentés és a kockázatmegosztás terén, beleértve egy európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, a megállapodás szerint működőképesé téve az Egységes Szanálási Alap közös védőhálóját. Fokozottabban erősítsék meg az európai szabályozási és felügyeleti keretet a kockázatok felhalmozódásának elkerülése érdekében. Hozzanak intézkedéseket a nemteljesítő hitelek arányának kézzelfoghatóan gyorsabb csökkentése érdekében a Gazdasági és Pénzügyi Tanács cselekvési terve alapján, és ösztönözzék a rendezett hitelállomány-leépítést azokban a tagállamokban, ahol nagy a magánszektor adósságállománya. Fejlesszék tovább a tőkepiaci uniót a reálgazdasági növekedés fellendítése és ezzel egyidejűleg a pénzügyi piacok stabilitásának megóvása érdekében.
5. Mielőbb tegyenek előrelépést a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé, figyelembe véve a 2017 őszén indított bizottsági kezdeményezéseket, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett, továbbá az euroövezeten kívüli tagállamokkal szemben nyitott és általuk átlátható módon.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*